Bosna i Hercegovina Босна и Херцеговина

02.2

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 12-10-2020
US-02-13-1-210-3/19

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 032598 19 U
Sarajevo, 06.10.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „MIG ELEKTRO" d.o.o. Mrkonjić Grad, kojeg zastupa Sanel Nezirić, La Benevolencija br. 2., protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-895-6/19 od 16.05.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.10.2020.godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem u stavu 1. i 2. uvažena je žalba tužitelja i poništava se Odluka o poništenju postupka javne nabavke i ugradnja vještačke trave na stadionu sa izgradnjom rasvjete, broj: 07-404-123/18 od 10.12.2018. godine i predmet vraća ugovornom organu na ponovni postupak. U stavu 2. usvojen je zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00 KM, a stavom 3. i 4. usvaja se kao djelomično osnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 240,00 KM, te je obavezan ugovorni organ da troškove nadoknadi u roku od 15 dana od dana izvršnosti.

Protiv osporenog rješenja u stavu 3 i 4 (tri i četri) tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih propisa i bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Tužitelj navodi da tuženi u obrazloženju osporenog rješenja obrazlaže da tužitelju pripada naknada za podnošenje žalbe u neprocjenjivim predmetima u skladu sa članom 18. stav 2. i članom 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH. Međutim, tužitelj smatra da je ovakav stav tuženog nezakonit i da se neosnovano tužitelj poziva na presudu suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine jer se

u toj presudi ne obrazlaže po kom pravnom osnovu se troškovi obračunavaju na način da su nabavke neprocjenjive vrijednosti. Tužitelj smatra da u tuženom nisu obrazloženi razlozi iz kojih je dodijeljen iznos troškova odnosno način na koji su ti troškovi utvrđeni a osim toga, sastav žalbe se ne može podvoditi pod sastav ostalih podnesaka kao što su zahtjevi, prijedlozi i slično. U skladu sa odredbom člana 14. 15. i 18. Zakona o javnim nabavkama BiH, precizno je propisano na koji način će ugovorni organ odrediti vrijednost nabavke a u skladu sa članom 108. istog zakona je propisana visina naknade za pokretanje žalbenog postupka. Tužena bez ikakvih argumenata postupak javne nabavke svrstava u neprocjenjive predmete iako je u Zakonu o javnim nabavkama BiH u 11 članova propisano da je procjenjena vrijednost javne nabavke obavezan dio i same odluke i da je obavezna u žalbenom postupku. Dakle bez obzira da li se radi o žalbi na tenderski dokument ili o žalbi na odluku, svaki od tih postupaka imaju jasno određenu vrijednost nabavke. Tužitelj smatra da je u konkretnom slučaju tuženi povrijedio Ustavom zagarantovana prava tužitelja jer ne pravi razliku između sastava žalbe u nabavci čija je vrijednost 10.000,00KM ili 10.000.000,00KM te ne obrazlaže zašto je ocijenio da je postupak konkretne nabavke neprocjenjiv.Tužitelj napominje da je konkretan postupak nabavke procjenjiv i to u iznosu od 360.000,00 KM. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi stav 3. osporenog rješenja i predmet vrati na ponovni postupak, te obaveže tuženog na naknadu troškova upravnog spora..

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem u stavu 1. uvažena je žalba tužitelja i poništena Odluka o poništenju postupka javne nabavke i ugradnja vještačke trave na stadionu sa izgradnjom rasvjete, broj: 07-404-123/18 od 10.12.2018. godine i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Stavom 3. usvaja se kao djelomično osnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe, po punomoćniku u iznosu od 240,00 KM, te je obavezan ugovorni organ da troškove nadoknadi u roku od 15 dana od dana izvršnosti. Prema obrazloženju osporenog rješenja u odnosu na stav 3(tri) tuženi je ocijenio da je u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glanik FBiH" broj 22/04 d i 24/04) u konkretnom slučaju valjalo primijeniti tarifni broj Advokatske tarife u neprocjenjivim stvarima što u konrketnom slučaju iznosi 240,00 KM u skladu sa članom 18. stav 2. Tarife, a sve u skladu sa stavom zauzetim u presudi suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje u stavu 3. i 4. doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16)je propisano, da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi *opravdane* troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Dalje, u odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) propisano je da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke.

S tim u vezi ovo vijeće nalazi da je pravilan zaključak tuženog organa da je presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018.godine, zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi apelaciono upravno vijeće je navelo da je uskladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu *u upravnom postupku advokatu pripada nagrada od 150 bodova*, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude.

U istoj odluci je navedeno i da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. U konkretnom slučaju, kako se radi o punomoćniku koji iz Federacije BiH, to je tuženi kao osnovicu za obračun primijenio odredbu člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH" broj: 22/04 i 24/04). S tim u vezi ovo vijeće cijeni neosnovanim prigovor tužitelja da je tuženi pogrešno primjenio tarifni broj 2.Advokatske Tarife FBiH jer žalbu nije mogao smatrati podneskom. Ovo iz razloga jer je u skladu s članom 56. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) propisano da se pod podnescima podrazumijevaju zahtjevi, obrasci za automatsku obradu podataka, prijedlozi, prijave, molbe, žalbe, prigovori i druga priopćenja kojima se pojedinci obračaju organima. Nije osnovan ni prigovor da je u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BIH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) jasno propisano da je postupak javne nabavke procjenjiv u svakoj fazi, obzirom da se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose na naknadu za pokretanja žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka odnosno troškove sastava žalbe.

Posljedično, nije osnovan ni prigovor iz tužbe da pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi dodijelio iznos

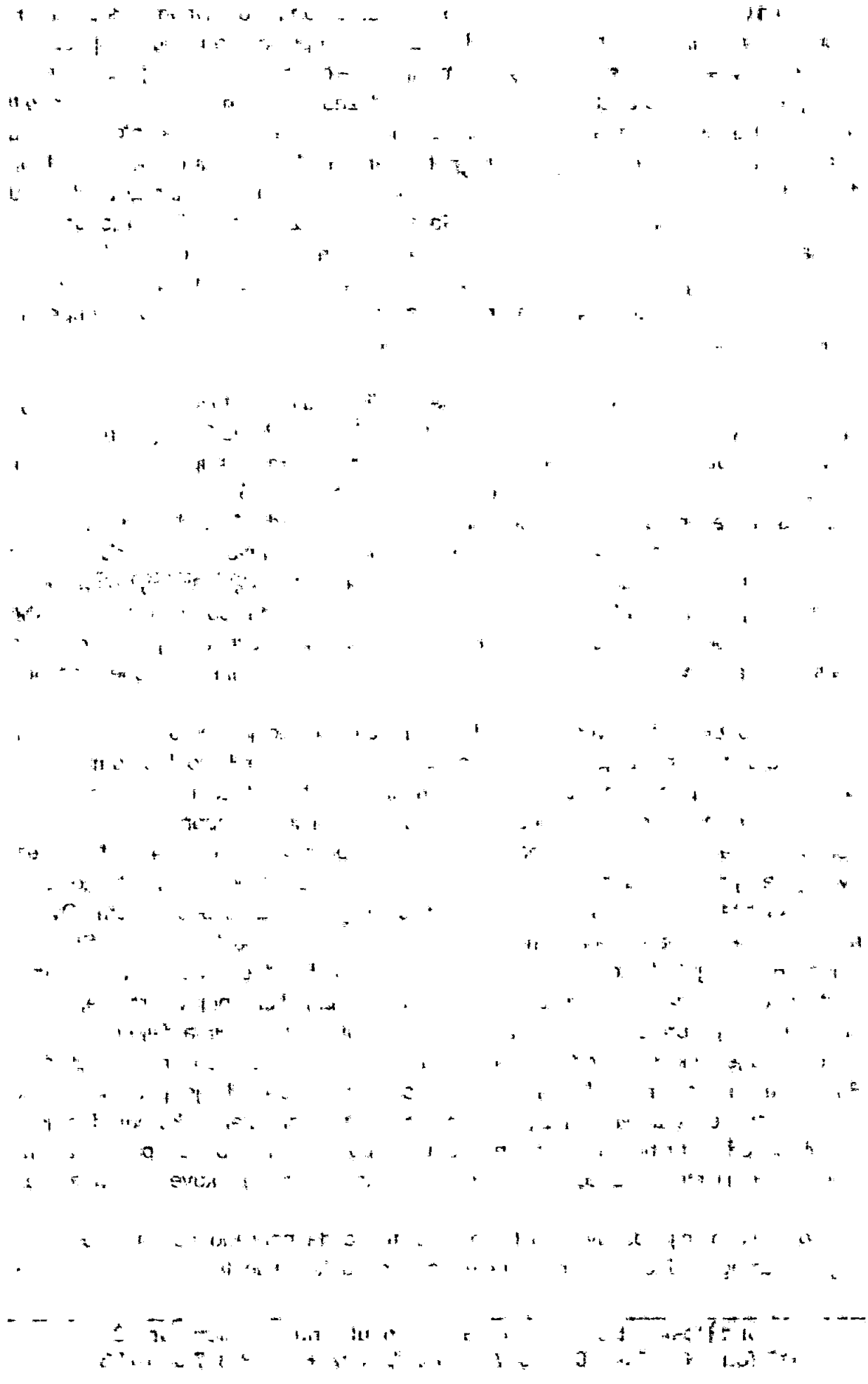

troškova. Ovo iz razloga jer je na strani 8(osam) pobijanog rješenja tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova odnosno da je odluku donio uvažavajući upute iz navedene presude, u skladu sa članom 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FbiH" broj: 22/04 i 24/04). To znači da rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Konačno, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo